

Τὸ μεσν. οὐσ. βαβά. Λέξις πεποιημένη κατὰ Κορ.
Ἄτ. 5,29. Οὐχὶ δορθὴ ἡ γνώμη ὅτι ἡ λ. εἶναι Σλαβική.
Πβ. G Meyer Neugr. Stud. 2,15 καὶ Miklosich Slav.
Elem. ἐν Sitzungsber. Wien. Akad. 63,539.

1) Προμήτωρ Ἀνδρ. Εῦβ. (Στρόπον.) Ἡπ. Θεσσ.
(Καλαμπάκ. Καρδίτσ. Τρίκκ. κ.ά.) Θήρ. Θράκ. ('Άδρια-
νούπ. ΑΙν.) Ιόνιοι Νῆσ. (Κεφαλλ. Λευκ. κ.ά.) Μακεδ.
Στερελλ. ('Αγρίν. Αίτωλ. Δωρ.) κ.ά. —Λεξ. Βλαστ.: Μου-
λόγα μας, βάβα, πῶς ἔκανις τότε ποῦ ἥσ' ναν μικρό; Αίτωλ.
|| Παροιμ. "Αν εἰχ' ἡ βάβα μας ἀπαυτά, τὴν ἔλεγαν παπλοῦ
(ἐπὶ τῶν σὺν τῇ μορφῇ καὶ τὴν φύσιν μεταβαλλόντων)
ΙΒενιζέλ. ἔνθ' ἀν.

'Ἀλλεως, βαβά, τὸ κόσκινο, ἀλλεως καὶ τὸ πλαστήρι
(ἐπὶ νεωτέρων αὐθαδῶς ἐπιχειρούντων νὰ συμβουλεύουν
πρεσβυτέρους) Ιόνιοι Νῆσ. Συνών. βαβούλλω, βά-
βω 2, γιαγιά, καλή (ἰδ. καλός), καλομάννα, κυρά,
κυρούλλα, λαλά, μάμμη, μαννή, μαννίτσα, νόννα.

2) Προπάτωρ Λευκ. Συνών. παποῦς. 2) Ἡ
ἀδελφὴ τῆς προμήτορος Πελοπν. ('Ολυμπ.) 3) Τροφός
Κύπρ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Πρόδρ. 1,91 (ἔκδ. Hesse-
ling-Pernot) «δουλεύω τὰ παιδία σου παρὰ βαβάν καλ-
λίστην». Συνών. βάβω 4, παραμάννα. 4) Μητριά
Σκυρ.: Τὸ καμένο ἔχει κατοή βαβά τδαι κακοπερνᾶ. Οὐλεὶς
οἱ βαβάδες τὸ ἵδιο ἔναι. 5) Πολὺ γραῖα Εῦβ. (Στρόπον.)
Ἡπ. ("Αρτ.) Θεσσ. (Τρίκκ. κ.ά.) 6) Πληθ. βάβις, αἱ τρεῖς
τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Μαρτίου (ἡ σημ. στηρίζεται εἰς τὴν
ὑπερβολικοῦ ψύχους τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Μαρτίου
ἐπάγωσε καὶ αὐτὴ καὶ τὸ ποίμνιόν της. Πβ. ΝΠολίτ. Πα-
ραδ. 1,168) Ἡπ. ("Αρτ.) Θεσσ. κ.ά. 6) Μαῖα Μακεδ.
(Πάγγ.) Συνών. βάβω 5, βάγια, μάμμη. 7) Κοι-
λία Πελοπν. ('Αρκαδ. "Ολυμπ.)

βαβάκαν τό, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Τραπ.)
βοβάκαν Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Τρίπ. Χαλδ.)

'Εκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. βάβαξ=φλύαρος. Ίδ. Döekopon-
mides Lautlehre des Pont. 6.

Βρέφος, νήπιον (ώς διαρκῶς κλαυθμυρίζον καὶ οίονει
φλύαρον). Συνών. βαβά 3, βαβάκιν, βαβακίτσα,
*βαβακόπουλλον, βαβίλα 2.

βαβάκι τό, Πελοπν. (Μάν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βαβά καὶ τῆς καταλ. -άκι κατὰ τύπον
ὑποχοριστικόν.

Βαβά 1, δ. ίδ.: Τὸ καημένο μου ἔχει βαβάκι καὶ πονάει.

βαβάκιν τό, Πόντ. (Κερασ.) βαβάτσιν Πόντ. (Οἰν.)
βαβάτσιον Πόντ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βαβάκιν.

Βαβάκιν, δ. ίδ., ἔνθ' ἀν.: Σὰν βαβάτσιν μωρὸν ἐγέ-
νησες κ' ἐσύ! (σὰν μικρὸν παιδί ἔγινες!) Οἰν. || Παροιμ.

Μικρὸν βαβάτσιν 'κ' ἔχομε, | τὸν γέρω ταντανίζομε
(μὴ ἔχοντες μικρὸν παιδίον χορεύομεν εἰς τὰς ἀγκάλας
τὸν γέροντα· ἐπὶ τῶν κολακεύοντων καὶ θωπευόντων τὸ
μέγα τὴν ἡλικίαν, τὸ τελευταῖον τέχνον των) αὐτόθ.

βαβακίτσα ἡ, Πόντ. (Κοτύωρ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βαβάκιν ἡ βαβάκιν καὶ τῆς παραγω-
γικῆς καταλ. -ίτσα.

Βαβάκιν, δ. ίδ.

***βαβακόπουλλον** τό, βαβατσόπον Πόντ. (Χαλδ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. βαβάκιν, παρ' δὲ καὶ βαβάτσιν,
διὰ τῆς καταλ. -πονλλον.

Βρέφος: 'Εθαρεῖς σαράντα ἡμερῶν βαβατσόπον εἰσαι!
(εἰρων. ἐπὶ μεγάλου). Συνών. ίδ. ἐν λ. βαβάκιν.

βάβακος δ, ΧΜεγδάν. Λύχν. Διογέν. 171 ΙΒενιζέλ.
Παροιμ.² 73, 115 βάβακος Μακεδ. (Κοζ.)

'Εκ τοῦ παρ' Ἡσυχ. βάβακος =βάτραχοι καὶ τέττιγες.

1) Βάτραχος ΙΒενιζέλ. ἔνθ' ἀν.: Παροιμ.

'Εκάκιωσεν δ βάβακος κ' ἡ λίμνη δὲν τὸ ξέρει
(ἐπὶ οὐτιδανῶν οἱ δόποιοι ἀφρόνως ὁργίζονται κατὰ
τῶν ὑπερεχόντων). 2) Ἐπιθετικ., δ μὴ ἔχων κέρατα,
ἄκερως Μακεδ. (Κοζ.)—ΧΜεγδάν. ἔνθ' ἀν.: «Εἶχε τὸν ἔνα
βοῦν του κορνοῦτον καὶ τὸν ἄλλον βάβακον» ΧΜεγδάν.
ἔνθ' ἀν.

βαβαλάκιν τό, Σύμ.

Υποκορ. τοῦ οὐσ. βαβάλιν.

1) Μικρὸν φέρετρον: Βαβαλάκιν τοῦ Χριστοῦ (τὸ μι-
κρὸν κουβούκλιον εἰς τὸ δόποιον τίθεται καὶ περιφέρεται
τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ τὴν νύκτα τῆς Μ. Παρασκευῆς).

2) Παιδιά καθ' ἥν δύο παιδία συμπλέκουν τὰς χεῖρας
καὶ περιφέρουν ἐπ' αὐτῶν καθήμενον τρίτον παίκτην.

βαβαλίδα ἡ, ἀμάρτ. βοναλίδα Μεγίστ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βαβάλιν καὶ τῆς καταλ. -ίδα.

Βαβάλιν 1, δ. ίδ.

βαβαλίζω Ἡπ. Κάρπ. Κρήτ. Νίσυρ. Ρόδ. κ.ά. βα-
βελίζω Ικαρ. Σύμ.

'Εκ τοῦ ἀρχ. βανβαλίζω. Ίδ. ΓΧατζιδ. MNE 2,436.

Ο τύπ. βαελίζω ἐκ τοῦ ἀμάρτ. βαβελίζω κατ' ἀνομ.

1) Λικνίζω καὶ ἀποκοιμίζω τὸ βρέφος ὑπάδων βαν-
κάλημά τι, βαυκαλίζω Ἡπ. Ικαρ. Κάρπ. Κρήτ. Νίσυρ.
Σύμ. κ.ά.: Ἄσμ.

Τρεῖς ἀδελφάδες στέκοντο καὶ τὸν ἐβαβαλίζαν

Νίσυρ. Συνών. βαϊλίζω, νανουρίζω. 2) Περιποι-
ούμαι Κρήτ.: Ἄσμ.

"Ἐνα ζιδούλι μ' ἀρεσε κ' εἰς τὴν γαρδιά μου βάλθη
κ' ἐπήγαινα καθημερ' νῶς μὲ πόθῳ πότιζά το,
μὲ πόθῳ τὸ βαβάλιζα, κυρφοκαμάρωντα το.

3) Ἀμτβ. ταλαντεύομαι ἐλαφρῶς κατὰ τὴν βάδισιν
Ρόδ.

βαβάλιν τό, Ρόδ. κ.ά. βαβάλιν Κύπρ. βαβάλι
Κάλυμν. Κῶς Πάτμ. Ρόδ. Σύμ. κ.ά. βαβάλιδε Ρόδ.
βουβάλι Αθῆν. (παλαιότ.) βονάλι Μεγίστ. Ρόδ.

'Εκ τοῦ μεσν. ούσ. βαβάλιον. Πβ. Ἀπολλ. Διήγ.
στ. 423 (ἔκδ. G Wagner σ. 262) «εἴχασιν κόρην καὶ αὐτοί,
βρέφος εἰς τὸ βαβάλι».

1) Λίκνον Αθῆν. Κάλυμν. Κῶς Μεγίστ. Πάτμ. Ρόδ.
κ.ά.: Ἄσμ.

"Ελα, υπνε, 'ς τὸ βουβάλι | κε ἀποκοίμιστο τὸ δαμάλι
(βαυκάλ.) Αθῆν.

Βάλ-λω σε 'ς τὸ βουβάλι σου ναν-νὶ ναν-νὶ νὰ κάμης,
δεξά σου βάλ-λω τὸ Χριστό, ζεοβιά τὴν Πανατά
(βαυκάλ.) Μεγίστ.

Υἱέ μου, 'ς τὸ βαβάλιδε σου τριάδα δέντρα θὰ φυτέψω,
εἰς τὴ δεξιά σου φοινικὰ κ' εἰς τὴ ζαρβή σου δάφνη
κ' εἰς τὸ προσκεφαλάκιν σου τριματαφυλλεῖς κλωνάρι
(βαυκάλ.) Ρόδ. Συνών. κούνια, βαβαλίδα. 2) Φέ-
ρετρον νεκρικὸν Κύπρ. Σύμ.: Ἄσμ.

Τδαι τὸ βαβάλιν φέροντας τδαι 'πάνω τὸν ἐβάλαν
τδ' ἐπῆραν τον 'ς τὴν ἐκκλησίαν μὲ κλάματα μεάλα
Κύπρ.

***βαβαλίστρα** ἡ, βαβαλίστρα Νίσυρ.

'Εκ τοῦ ρ. βαβαλίζω.

Γυναῖκα ποῦ περιποιεῖται (οίονει βαυκαλίζουσα): Ἄσμ.

'Ο Χάροντας ἔχει γιατρόν, ἔχει καὶ βαβαλίστραν,
ἔχει κ' εἰς τοὺς βαρεάρωστους τὴν ἀδελφήν του πλύστραν

